

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

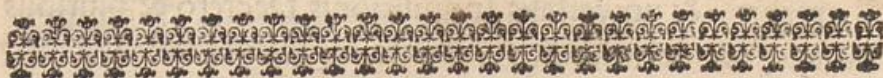
**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

Fierlant, Simon de

Coloniae Agrippinae

§. 1. De priore Authoris Libello, & ejus successu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

AD BENEVOLUM,
ET
VERITATIS AMANTEM
LECTOREM
PRÆFATIO.

§. I.

De priore Authoris Libello, & ejus successu.

Ruditissimi P. *Ægidii Gabriëlis* Moralem reiterato examine annis abhinc circiter duobus, uti ob recentem memoriam meminisse facile potes Benevole Lector, Catholicè castigaveram, atque ecce, eodem illo etiam anno, geminum non poenitendi laboris pretium fructumque refero.

Duo vix abierant menses, & jam Romanam, eamque alteram (primam subierat anno 1679.) & jussu quidem Pontificio Censuram patitur, infelix ille Novaturientium idearum partus Moralis Gabriëliana. De hoc autem Sacræ

A

Ro-

Romanæ, & universalis Inquisitionis Decreto & pluribus
 postea, & commodius, ubi & ipsum verborum teno-
 rem proferam; nunc hoc sum contentus uno, & ita
 mecum velim existimes, Quirinalem illam, & acrem
 libri Gabriëliani Censuram, tacitam esse quandam libri
 mei commendationem, ut qui privatâ castigatione eam
 fuerat infectatus doctrinam, quàm publico deindè, &
 toti Reipublicæ Christianæ metuendo fulmine Sacra Con-
 gregatio feriebat: ea scilicet erat utrique inter se libro,
 tamque dispar ratio, ut damnato altero comprobatus
 tacitè alter intelligi deberet.

Atque hoc quidem primo operis mei fructu tacitè dum
 fruor, & in tanta hoc tempore opinionum, animorum-
 que dissensione meam mihi sententiam hoc potissimum
 nomine gratulor, quod communem mihi illam, & ean-
 dem cum Sacra Romana Cardinalium Congregatione vi-
 derem: en tibi fructum alterum, nec tacitam jam, ut
 ante, sed manifestam, eamque Pontificiam Opusculi
 mei commendationem: qua quidem in re ne justo am-
 plius aut gloriari, aut plaudere mihi videar, ipsas habe,
 & lege literas: ita enim ad me de mandato Pontificis
 Eminentissimus Cardinalis C I B O:

ILLU-

ILLUSTRISSIME DOMINE,

*Plurimum delectata est Sanctitas
sua Officio tuarum literarum, quo
Opusculum à Te singulari quâdam elegantia,
ac eruditione conscriptum ad ipsam detulisti,
atque egregium tuum in rem Catholicam stu-
dium, perpetuamq; in Apostolicam Sedem ob-
servantiam, & fidem luculenter demonstraisti.
Mihî itaq; demandavit, ut Apostolicam Be-
nedictionem Pontificia in Te Charitatis testem
tibi suo nomine amanter impertirem, ac debi-
tas laudes redderem de tam egregio pietatis
tua documento. Ab Abbate sancta Maria ca-
tera cognosces; dum Ego, virtuti tuae inser-
viendi cupidus, lata omnia cum diuturna sos-
pitate Tibi ex animo auguror. Roma 18.
Decembris 1683.*

ILLUSTRISSIMÆ D. T.
AD OFFICIA PARATISSIMUS

ALDERANUS CARDINALIS CYBO

INSCRIPTIO

*Illustrissimo Domino SIMONI DE FIERLANT
Brabantia Cancellario Bruxellis.*

A 2

Ha-

HAbes , mi Lector Epistolam , hoc est Pontificium de Libello meo iudicium ; cui de meo amplius nil addo , cum præsertim non tantum in me meriti agnoscam , quantum ex ea Apostolici favoris percipio.

At herculè non ita intra modestiam Adversarii opinor , starent : nam quæ , amabo , voces , qui plausus , qui triumphus ubique sonarent , si ejusmodi literarum aliquid , aut aliquam etiam partem , & decisam tantum laciniam Româ accipere contingeret ? non esset profecto urbs in Belgio , non in urbe vicus , aut in plateâ angulus cui non speciosum illud testimonium hæret affixum , & cubitalibus impressum literis prætereuntium oculis vel inviris obruderetur : mille passim per Collegia spargerentur exemplaria , omniumque ad eum in manibus , omnium essent in ore ; ipsæ mulierculæ in vernaculam translata linguam & legerent , & inter muliebria sua pensa cantando repeterent ; ut nihil addam de intolerabili petulantium Comædorum Lovanii theatro , cui ad longiores etiam & plures sycophantias hoc unum abundè sufficeret : quamquam quid fordidè nugantibus , & calumniari volentibus non sufficiat ?

Neque hæc à me aut fingi futiliter quis putet , aut viris optimis nequiter affricari : non enim dubitare possumus quid essent facturi , qui , quid fecerunt , non ignoramus.

Spe-

Specimen hac in re illustre dabit, & prorsus eximium non de grege aliquis, sed adversariæ doctrinæ in Belgio facilè Princeps, quem honoris causa nominare liceat, *Franciscus van Vianen*. Res est Lovanii notissima, utinam & Romæ ! hic vir hic est, qui non modo intra Domesticos parietes, non in privatis modo congressibus, sed in impressis Thesis, in publicis de gratia dictatis, in Schola Academica, in Cathedra Magistrali, quâ fronte superi ! & quo ore ? Censuram Lovaniensem Romæ à Theologis, à Cardinalibus, ab ipso denique S. D. N. INNOCENTIO XI. cui annos Petri reverenter precamur, approbatam esse fingere, nequid gravius dicam, confidenter ausus est. IPSE Pythagoræo scilicet supercilio, DIXERAT; & rationis satis, satis fuit argumenti ut Schola elapsi Discipuli totam per urbem sic quasi conducti præcones, audax Magistri figmentum jactabundi spargerent. Neque tamen eos ne nimix quidem credulitatis postulo; nam quis fraudem hic suspicetur, aut Viro eximio, Sacerdoti, jurato restrictionum hosti, tam publicè, tam confidenter asseveranti non credat ? præsertim viventibus adhuc Theologis, Cardinalibus, atque ipso S. D. N. INNOCENTIO XI. quorum nominibus tam imprudenter abutebatur. Sed IPSE, ut ajebam, DIXERAT; ego novi de prostratis iterum Adversariis ubique plausus, & mille certatim victrici Censuræ cantata epinicia.

Audiit intempestivos cantus vicinus S. T. Professor,

eosque primo interrupt, dein etiam compescuit. Dubitare eum meritò multa faciebant; Mandatum Apostolicum olim jussu S. D. N. SIXTI V. editum per Illustrissimum & Reverendissimum D. Octavium Episcopum Calatinum, ipsius INNOCENTII XI. in Decreto nupero contra 65. Propositiones verba: *Non intendens tamen Sanctitas sua &c.* Varia Romà contra fictitiam hanc approbationem testimonia, & plura alia, quæ doctè & pluribus prosequitur in Thesibus suis Theologicis anno 1682. *pro autoritate SIXTI V. & INNOCENTII XI.*

Hoc denique suis Thesibus planè evicit, ut nemo jam dubitet, &, si paucos exceperis, qui quidquid Eximii illi effutierint tamquam ex tripode oracula admittunt, omnes perspiciant Romanam illam Lovaniensis Censuræ approbationem non Romæ, sed Lovanii, & in paucorum hominum cerebro parum sincero fabricatam: fidem enim dicti sui præstare rogatus publicis & repetitis Thesibus, Deus bone! ut se miserè torsit Vir eximius! primo testimonia turpiter variare, dein tacere omninò; utroque vincebatur; nam & silentium in eo rerum articulo manifesta confessio, & tanta in teste variatio plena erat falsitatis probatio. Heu, tibi autem! adest Collega & Principalis sui misertus D. Gummarus, sed causæ malæ nihilò melior Patronus, ut quam nova iterum variatione prodere magis, quam adjuvare visus est: atque
ita

ita in ventos abiit inflatum illud & tot Romanis nominibus turgidum testimonium.

Hæc paulò repetita altius, opinor sufficient, ne fervore quodam scribendi, ab Adversariorum ingenio aliena videar esse commentus: quàm altè enim per tuam fidem Lector benevole, quàm contentiosè vociferaturos fuisse putas, si aliquid demum, quo verè gloriari possent, haberent, quorum tantos in re falsa & fictitia clamores audivisti.

Ego interim ad Pontificium de libro meo iudicium reversus Patrem Gabriëlis oro amicè obtestorquè, vices mihi, quas debet, rependere velit, & quemadmodùm ego ex manifesta libri ejus Censura tacitam libri mei commendationem erui, sic ipse vicissim in Apostolica libri mei commendatione tam manifesta, novam, eamquè non obscuram sui libri condemnationem agnoscat.

§. 2.

*De hoc altero Authoris Libello, ejusq; causa,
& scopo.*

ERit fortasse cur mireris, benevole Lector, & curiosius tecum ipse dispicias, quid esse potuerit, quod me, in hac provecta annorum orbita moverit ad scribendum hunc libellum; ad quod æquissima ratione respondeo, altioris me quidem esse ætatis, sed
talis